

Sygn. akt II Cz 475/13

POSTANOWIENIE

Dnia 23 października 2013 r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy II Wydział Cywilny – Odwoławczy

w następującym składzie:

Przewodniczący – SSO Piotr Starosta

Sędziowie – SO Irena Dobosiewicz

SO Janusz Kasnowski

po rozpoznaniu w dniu 23 października 2013 r. w Bydgoszczy

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa: **Gminy B.– (...)w B.**

przeciwko: **M. M.**

o **zapłatę**

w przedmiocie nadania klauzuli wykonalności

na skutek zażalenia pozwanej na postanowienie Sądu Rejonowego w Bydgoszczy z dnia 26 września 2012 r. (sygn. akt XII Nc 15070/01)

postanawia:

oddalić zażalenie.

Na oryginale właściwe podpisy

Sygn. akt II Cz 475/13

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 26 września 2012 r. Sąd Rejonowy w Bydgoszczy – I Wydział Cywilny odrzucił zażalenie pozwanej M. M. na postanowienie z dnia 17 maja 2012 r. o odrzuceniu zażalenia.

W uzasadnieniu Sąd Rejonowy wskazał, że w dniu 14 września 2012 r. pozwana otrzymała zarządzenie wzywające ją do uzupełnienia w terminie 7 dni braków formalnych zażalenia z dnia 8 czerwca 2012 r., poprzez załączenie jego odpisu. Pozwana powyższego zarządzenia nie wykonała. Złożyła jedynie kolejne pisma z wnioskiem o wgląd do akt sprawy. Zważywszy na powyższe, powołując się na treść art. 370 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. oraz art. 128 k.p.c., Sąd I instancji odrzucił zażalenie.

Postanowienie to zaskarżyła pozwana domagając się jego uchylecia .

W uzasadnieniu zażalenia skarżąca podniosła , iż postępowanie w sprawie toczyło się bez jej udziału i że utrudniono jej dostęp do akt. Wskazała także, że jej uprzednie zażalenie zostało wniesione w prawidłowym trybie, a więc w terminie 7 dni od daty doręczenia, za pośrednictwem krajowego urzędu pocztowego. Pozwana zaznaczyła, że zażalenie to zostało wniesione w oryginale i oryginał ten sąd posiada. Nie może ona natomiast brać odpowiedzialności za niestaranność

Sądu, który mógł zagubić jej dokumentację. Wskazywała też na liczne braki i zaniedbania występujące w powyższym postępowaniu.

Sąd Okręgowy ustalił i zważył, co następuje:

Zażalenie pozwanej nie zasługiwało na uwzględnienie.

W istocie rzeczy w zażaleniu skarżąca nie podniosła żadnych zarzutów, które uzasadniałyby zmianę lub uchylenie zaskarżonego postanowienia. Skarżąca wskazała, że zażalenie wniosła w terminie i w oryginale, który znajduje się w aktach sprawy, lecz przeoczyła, że przyczyną odrzucenia zażalenia było niedołączenie jego odpisu.

W art. 130 § 1 k.p.c. przewidziano ogólny rygor zwrotu pisma, to jednak przy badaniu braków formalnych środków odwoławczych (apelacji i zażalenia), zastosowanie ma rygor z art. 370 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. Przepis art. 370 k.p.c. stanowi, że sąd pierwszej instancji zobligowany jest odrzucić, na posiedzeniu niejawnym, apelację lub zażalenie wniesione po upływie przepisanej terminu, nieopłacone lub z innych przyczyn niedopuszczalne, jak również środek odwoławczy, którego braków strona nie uzupełniła w wyznaczonym terminie. Postanowienie w przedmiocie odrzucenia zażalenia jest zaskarżalne (art. 394 § 1 pkt 11 k.p.c.).

Zgodnie z art. 394 § 3 k.p.c. zażalenie powinno czynić zadość wymaganiom przepisany dla pisma procesowego oraz zawierać wskazanie zaskarżonego postanowienia i wniosek o jego zmianę lub uchylenie, jak również związane uzasadnienie zażalenia, ze wskazaniem w miarę potrzeby nowych faktów i dowodów. Ogólne wymogi dla pisma procesowego określają przepisy art. 125 i następane k.p.c. Wedle treści art. 128 § 1 k.p.c., do pisma procesowego należy dołączyć jego odpisy i odpisy załączników dla doręczenia ich uczestniczącym w sprawie osobom, a ponadto, jeżeli w sądzie nie złożono załączników w oryginale, po jednym odpisie każdego załącznika do akt sądowych. Pozwana została wezwana do uzupełnienia pisma, poprzez załączenie jego odpisu dla strony przeciwnej. Dotyczyło to dodatkowego egzemplarza zażalenia dla doręczenia go przeciwnikowi, niezależnie od oryginału pisma – ten bowiem pozostawia się w aktach sprawy (por. art. 371 k.p.c. i 372 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c.). Skoro pozwana nie wykonała zarządzenia, to musiała się liczyć z odrzuceniem jej środka zaskarżenia, zgodnie z pouczeniem, które otrzymała wraz z zarządzeniem.

Mając na uwadze powyższe, odrzucenie zażalenia pozwanej przez sąd pierwszej instancji uznać trzeba za prawidłowe i na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c., należało oddalić zażalenie pozwanej jako bezzasadne.